

fang undgås. Energitilsynet kan derfor, i medfør af stk. 2, indlede forhandlinger med parterne om ændring af priser og betingelser i det omfang, de anses at medføre en u hensigtsmæssig anvendelse af energi. Hvis der ikke kan opnås en forhandlet løsning, kan Energitilsynet give påbud om ændring af priser og betingelser. Bestemmelsen i stk. 2 gælder, uanset om priser og betingelser vurderes rimelige i henhold til bestemmelserne i §§ 36, 38 og 39.

Til kapitel 8

Energitilsynet

Formålet med bestemmelserne i kapital 8 er blandt andet at præcisere Energitilsynets opgaver i henhold til denne lov. Energitilsynet er nedsat i henhold til § 78, stk. 1, i lov nr. 375 af 2. juni 1999 om elforsyning. Det følger af elforsyningsloven, at energitilsynet skal varetage tilsyns- og klageopgaver på energiområdet, jf. § 78, at Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en klage, jf. § 80, samt at Energitilsynet årligt aflægger beretning for sin virksomhed til miljø- og energiministeren, jf. § 82. Der henvises i øvrigt til elforsyningslovens § 78, hvoraf det blandt andet fremgår, at energitilsynet er et uafhængigt udvalg, som ikke er undergivet instruktionsbeføjelse fra miljø- og energiministeren, og at Konkurrencestyrelsen og Energistyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for tilsynet og dets formand, samt til § 79 om Energitilsynets sammensætning.

De bevillingspligtige naturgasselskaber vil med henblik på at opfylde deres forpligtelser efter loven efter omstændighederne kunne være nødsaget til at indgå aftaler og/eller udvise en adfærd, som under normale omstændigheder ville blive anset for at stride mod bestemmelserne i konkurrencelovens § 6 (konkurrencebegrænsende aftaler) eller § 11 (misbrug af dominerende stilling). Det følger imidlertid af konkurrencelovens § 2, stk. 2, at bl.a. bestemmelserne i lovens § 6 og § 11 ikke finder anvendelse, »hvis en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering«. Afgørelsen af, om en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, skal i henhold til konkurrencelovens § 2, stk. 4, træffes af den myndighed m.v., der har fastsat den pågældende regulering eller, såfremt reguleringen er fastsat ved lov eller EF-forordning, af vedkommende minister.

Det vil således være op til miljø- og energiministeren at vurdere, om konkurrencebegrænsende aftaler og/eller adfærd, der kan udgøre misbrug af dominerende stilling, må anses for at være en direkte eller nødvendig følge af den regulering, der følger af loven

eller af regler, som ministeren har fastsat i medfør af loven. Såfremt den konkurrencebegrænsende aftale eller adfærd vedrører forhold, der er reguleret i regler, som Energitilsynet har fastsat i henhold til loven, vil det være tilsynet, der skal foretage den omhandlede vurdering.

Hvis miljø- og energiministeren og/eller Energitilsynet vurderer, at en aftale eller adfærd ikke er en direkte eller nødvendig følge af denne lov eller af regler fastsat i henhold til loven, vil det være op til Konkurrencerådet at vurdere, om der foreligger en overtrædelse af konkurrencelovens bestemmelser. De beføjelser, der tilkommer Energitilsynet efter denne lov, vil kunne udøves, selv om Konkurrencerådet konstaterer, at der ikke foreligger nogen overtrædelse af konkurrencelovens bestemmelser.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til § 81 i elforsyningsloven. Det er i forbindelse med udarbejdelsen af dette lovforslag blevet vurderet, om der er behov for en bestemmelse som § 42, der giver en offentlig myndighed adgang til privat ejendom. Det er fundet nødvendigt at medtage bestemmelsen for at sikre, at Energitilsynet kan varetage sine opgaver i henhold til loven på et effektivt og betryggende grundlag, som det vurderes ikke ville kunne opnås på anden måde. Bestemmelsen skal blandt andet ses på baggrund af gasdirektivets artikel 22, hvorefter medlemsstaterne skal etablere passende, effektive mekanismer med henblik på blandt andet kontrol for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling m.v.

Energitilsynets adgang til et selskabs ejendom er begrænset til de lokaliteter på ejendommen, hvor de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets varetagelse af sine opgaver, forefindes. Det vil sædvanligvis være selskabets administrationslokaler.

Da bestemmelsen alene regulerer spørgsmål om stikprøvekontrol, skal der i overensstemmelse med almindelige lovgivningsprincipper ikke indhentes retskendelse. Hvis der før gennemførelsen af kontrolbesøget foreligger mistanke om et strafbart forhold, kan der ikke som led i kontrollen ske adgang uden retskendelse. Spørgsmålet om adgang skal i så fald behandles af domstolene efter retsplejelovens regler om ransagning.

Til § 43

Bestemmelsen svarer til § 83 i elforsyningsloven. Det følger af bestemmelsen, at Energitilsynet har pligt til at gøre miljø- og energiministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener vil kunne have betydning